

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.181/2015/3.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Dr. Bencze Dénes Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Becze Dénes ügyvéd által képviselt II.r. felperesnek a Dr. Pallós Zoltán Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Pallós Zoltán ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Kaposvári Törvényszéken 1.G.40.013/2014. számon indult és a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.055/2014/5. számú részítélete ellen a II.r. felperes által 35. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.055/2014/5. számú részítéletét hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a felperes által le nem rótt 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. alperes felszámolását a Fővárosi Törvényszék Pfk.01-122-012221 szám alatt 2013. július 10. napján jogerőre emelkedett végzésével rendelte el. A határozat közzétételére 2013. szeptember 2. napján került sor, amely a felszámolási eljárás kezdő időpontja. Ezt követően a 338/2013.(XI.7.) kormányrendelet az I.r. alperest stratégiailag kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetnek minősítette.

A II.r. felperes a peres eljárásban érvényesített követelését hitelezői igényként 2014. március 17-én keltezett - 2014. március 24-én tértivevényes küldeményként postára adott - levelében jelentette be az I.r. alperes felszámolójának.

Az elsőfokú bíróság részítéletével a II.r. felperesnek az I.r. alperessel szemben összesen 26.673.137 Ft tőke, valamint járulékai megfizetése iránt előterjesztett kártérítési keresetét elutasította. A döntését azzal indokolta, hogy a II.r. alperes a felszámolási eljárásban a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 37. § (2) bekezdése szerint 120 napos jogvesztő határidőn belül (2013. december 31.) a hitelező igényét a felszámolási eljárásban nem jelentette be. A bejelentési határidő elmulasztása jogvesztéssel jár, ezért ezt az igényét már sem a peres, sem a felszámolási eljárásban sem érvényesítheti az I.r. alperessel szemben.

A II. felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

A jogi álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, az abból levont jogi következtetéseket azonban pontosította. A másodfokú bíróság megállapítása szerint ugyanis a 338/2013.(XI.7.) korm. rendelet 2013. november 8-i hatállyal minősítette stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté az I.r. alperest, ezért a Cstv. 28. § (2) bekezdés f) pontjában írt hitelezői igénybejelentési kötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló határidő a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől, 2013. szeptember 2. napjától számítandó. Ezért a Cstv. 37. § (3) bekezdésében foglalt 180 napos jogvesztő határidő alkalmazandó a hitelezői igények bejelentésére. Ez a határidő 2014. március 2-án lejárt, így az I.r. alperes felszámolójához 2014. március 24-én érkezett II.r. felperesi hitelezői igénybejelentés elkésztett.

Kiemelte, hogy a Cstv. 37. § (3) bekezdésében szabályozott jogvesztő határidő elmulasztása az alanyi jog megszűnését vonja maga után, a jogosult elveszti az adóssal szemben az igényérvényesítési jogosultságát. A felszámolás alá kerülő kötelezettel szembeni igény eredményes érvényesítésének ugyanis elengedhetetlen feltétele a már folyamatban lévő peres eljárás esetén is a jogvesztő határidőn belül a hitelezői igény felszámolási eljárásban való érvényesítése.

A II.r. felperes a jogerős részítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében tartalma szerint annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság részítéletének megváltoztatásával az I.r. alperes módosított kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte.

Állította, hogy a támadott másodfokú részítélet azért jogszabálysértő, mert figyelmen kívül hagyta a Pp. 3. § (3) bekezdésében, valamint a Pp. 8 (1)-(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Álláspontja szerint ugyanis e jogszabályok alapján az I.r. alperes köteles lett volna bejelenteni 2013. szeptember 2.

napját követően felszámolásának az elrendelését. Ezen kötelezettségének nem tett eleget, ezért a mulasztásával a rosszhiszemű pervitel tilalmába ütköző magatartást valósított meg. Az elsőfokú bíróságnak ezzel felesleges munkát, míg a II.r. felperesnek felesleges költségeket okozott, illetve hátrányos helyzetbe is hozta, mert megakadályozta a jogai érvényesítését a felszámolási eljárásban.

Kiemelte, hogy a részítélet hatályában való fenntartása azt eredményezné, hogy az I.r. alperes rosszhiszemű magatartásával előnyökhöz jutna. Állította, hogy az I.r. alperes rosszhiszemű magatartása miatt a 180 napos jogvesztő határidő nem a felszámolási eljárás kezdő időpontjától, hanem csak attól a naptól számítandó, (számítható) amikor már felmerült a felszámolási eljárás ténye a peres eljárásban is.

Az alperesek nem terjesztettek elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy a támadott határozat a felhozott okokból nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem alapján abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a 180 napos hitelezői igénybejelentési határidő elmulasztásának a jogkövetkezményeit helyesen értelmezte-e a másodfokú bíróság, az kizárja-e a II.r. felperes követelésének érvényesítését.

A Kúria a jogerős részítéletben kifejtettekkel maradéktalanul egyetért. A felülvizsgálati kérelemben írtakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Kúria a peres eljárásokban alkalmazandó anyagi és eljárásjogi határidőket több jogegységi határozatában is vizsgálta már és tett ezzel kapcsolatos megállapításokat (4/2003. polgári jogegységi határozat, 1/2010.(VII.30.) polgári jogegységi határozat). Ez utóbbi polgári jogegységi határozatban a Kúria - a készfizető kezessel szemben bekövetkező jogvesztés vizsgálata körében - a Cstv. 37. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő elmulasztásának a jogkövetkezményét is vizsgálta, és annak III. pontjában az alábbiakat állapította meg: „Az időmúlásnak a polgári jogban kétféle hatása van: az igényérvényesítés elmulasztása bizonyos idő elteltével vagy magát az alanyi jogot szünteti meg, vagy az alanyi jog nem szűnik meg ugyan, de állami kényszerrel többé nem érvényesíthető. Az előbbi esetben jogvesztő határidőről, az utóbbi esetben pedig elévülésről van szó. A Cstv. 37. § (3) bekezdése a jogvesztés tartalmát, anyagi jogi jogkövetkezményeit nem határozza meg. A joggyakorlat és a jogirodalom azonban egységesen úgy értelmezi a jogvesztést, hogy az alanyi (anyagi) jog, a követelés végleges megszűnését (elenyészését) jelenti,

vagyis a követelés még naturális obligációként sem marad fenn".

A Cstv. szabályai szerint az adós hitelezőinek feladata annak figyelemmel kísérése, hogy az adós felszámolás alá került-e. E tény megjelenik a nyilvános cégnyilvántartásban, illetve a Céglőnyben. A céglőnybeli közlemény megjelenésétől kell számítani a Cstv. 37. §-a szerinti jogvesztő határidőt, függetlenül attól, hogy a hitelező és az adós között van-e folyamatban peres eljárás, vagy nincs, az adós a perben bejelentette-e a felszámolásának tényét.

A felperes állításával szemben a Cstv. 37. §-a (1) bekezdésében meghatározott 180 napos jogvesztő határidő számítására a Cstv. szabályai az irányadók, a II.r. felperes által felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Pp. 3. § (3) és 8. §-ában foglalt rendelkezések a Cstv. szabályait nem írják felül.

A Pp. 3. § (3) bekezdése a peranyag szolgáltatási elvet szabályozza, amely a bizonyítási kötelezettség, a bizonyítási teher szabályait és a bíróság tájékoztatási kötelezettségét foglalja magába. E rendelkezésből nem következik, hogy az I.r. alperes a Pp. 3. §-ának (3) bekezdését sértette meg akkor, amikor a felszámolás elrendelésének tényét a peres eljárásban nem haladéktalanul jelentette be. Az meg különösen nem, hogy emiatt a II.r. felperes számára rendelkezésre álló igényérvényesítési határidő nem kezdődött el, vagy meghosszabbodott volna.

A Pp. 8. §-ába ütköző perbeli magatartás jogkövetkezménye lehet többek között a rosszhiszemű fél pénzbírsággal sújtása, nem a Cstv. 37. § (3) bekezdése szerinti jogvesztés alkalmazásának a mellőzése.

A Kúria mindezek alapján a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II. r. felperes felülvizsgálati kérelme eredménytelen volt, ezért az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján megállapított illetéket a II.r. felperes személyes költségmentessége folytán az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban költségük nem merült fel, ezért arról a Kúriának a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2015. szeptember 22.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk.
előadó bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró